

Det er vigtigt, at den viden, der produceres i samfundet, om det er på universiteterne, i sektorforskningen eller i erhvervslivet, udnyttes optimalt, ved at der er åbenhed og fleksibilitet til at udveksle viden og kompetence bedre, end det sker i dag. Derved sikres der et kvalitetsløft i forskningen og på uddannelsessiden, samtidig med at dansk konkurrencedygtighed styrkes.

Generelt må vi sige, at dansk forskning har det ganske godt, og det viser sig ved, at man er i stand til at tiltrække store eksterne midler, herunder fra EU's programmer. Disse midler sikrer forskningsprogrammerne et væsentligt større budget, end staten alene ville kunne finansiere.

Der har været en del diskussion om forholdene for det videnskabelige personale, fordi man mente, der gik for meget tid med administration. Derfor finder vi også, at det er vigtigt, at det administrative aspekt indgår i udviklingskontrakterne, således at den administrative byrde kan lettes og gøres mere rationelt.

For os er det også vigtigt, at den undervisning, der tilbydes, er så god som mulig, og det skal sikres gennem en systematisk vejledning af de universitetsansatte i undervisning.

Det, vi ønsker, er kort sagt, at det gennem en aktiv personalepolitik sikres, at forskerkarrieren står som et attraktivt alternativ for de dygtigste kandidater. Det er nemlig med til at sikre universiteternes fremtidige position.

For så vidt angår de studerende, er det vigtigt, at frafald mindskes, studieskift gøres mere fleksibelt, og dimittendalderen nedsættes. I redegørelsen ligger der et ønske om en mere fleksibel meritordning, der skulle gøre studieskift nemmere og mindske spildtiden, og det er som bekendt noget, vi kommer tilbage til her i Tinget på et senere tidspunkt.

Jeg synes også, det er vigtigt, at man i sammenhæng med disse ting finder den rette balance – og hermed mener jeg en bedre balance – for studenterindflydelsen i de ledende organer.

Så Socialdemokratiet ser kort sagt udviklingskontrakterne som en moderne styreform, der tager hensyn til universiteternes frihed, egenart og selvbestemmelsesret. De gensidigt forpligtende aftaler – og det er det jo – skal samtidig sikre en effektiv udnyttelse af alle de ressourcer, som vi stiller til rådighed for forskningen i dette land.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg bemærkede, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Ove Fich, omtalte udviklingskontrakterne som et godt instrument; de blev karakteriserede som havende evne til at være fleksible. Senere i sin tale kom hr. Ove Fich også ind på, at man kunne tænke sig, at der var en bedre indflydelse for de studerende. Mit spørgsmål til hr. Ove Fich er toledet:

Mener hr. Ove Fich, at udviklingskontrakterne har den nødvendige – hvad kan man kalde det – demokratiske legitimitet? I givet fald: Hvordan kan de studerende, de ansatte blive involveret i drøftelsen af dem, hvis man altså absolut skal have dem?

Det andet går på, om hr. Ove Fich kan præcisere, hvilke perspektiver og visioner Socialdemokratiet måtte have, for at studerende og ansatte kan få øget magt på universiteterne.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Det er klart min opfattelse, at udviklingskontrakterne er demokratisk sammensat, i og med at det jo er frivilligt for alle universiteterne at indgå de pågældende udviklingskontrakter.

For så vidt angår de nærmere bestemmelser omkring de studerendes indflydelse i ledelsen, skal vi have en nærmere drøftelse af det på et senere tidspunkt. Men det er klart, at de også skal være centralt placeret i ledelsen, således at de også er med, når udviklingskontrakterne fastlægges.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg synes, det er interessant at høre, at den socialdemokratiske ordfører mener, at det er vigtigt, de studerende bliver involveret, hvis vi altså skal have de her udviklingskontrakter. Vi vender jo tilbage til det, men jeg mener, at det er et meget springende og alvorligt punkt. Men kan hr. Ove Fich ikke sige en lille smule mere om, hvordan man kan sikre noget sådant?

Grunden til, at jeg spørger om det, er jo, at nu har vi jo også diskussionen om evalueringscentret, hvor man kan befrygte den måde, hvorpå det foregår: at det bliver en snæver diskussion mellem evalueringscentret og ledelsen og ikke de studerende. Det er derfor, jeg spørger til de studerendes og de ansattes magtbeføjelser. Man kunne jo befrygte, at udviklingskontrakterne så blev et pingpongspil mellem på den ene side